

عنوان مقاله:

اثبات عاطفه بودن واو « و الراسخون فی العلم» با رمز گشایی کلام فخر رازی و نقد دلایل ادبی التمهید و تسنیم

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی قرآن پژوهی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

ربابه کریمی - جامعه الزهراء س

خلاصه مقاله:

عموم مفسران و صاحب نظران برای حرف «واو» در عبارت «والراسخون فی العلم» دو معنا ارائه نموده اند؛ اگر چه معنای سومی هم برای آن بیان شده است. برخی معتقدند «واو» در آغاز این عبارت عاطفه است و راسخان در علم را عالم به تاویل آیات قرآن دانسته اند و قصد ایشان از اثبات عاطفه بودن واو، عالم دانستن پیامبر اکرم و ائمه اهل بیت (ع) به تاویل است. برخی دیگر معتقدند واو استیناف است و قصد ایشان، حصر علم به تاویل نسبت به خداوند عزوجل است. مع الوصف عده ای نیز بدون دخالت دادن مباحث کلامی و صرفاً با رویکرد تفسیری به بررسی نوع «واو» پرداخته اند. از بین این گروه برخی هر دو معنا را جایز دانسته اند، لیکن بعضی دیگر با اقامه دلایل و براهین عقلی و نقلی اثبات نموده اند که راسخان در علم - پیامبر اکرم و اهل بیت طاهره ایشان (ع) - نیز بالعرض و نه بالذات عالم به تاویل آیات قرآن هستند. در این مقاله با روش تحلیلی توصیفی دلایل ادبی عاطفه و استینافی بودن «واو» با محوریت دیدگاه علامه جوادی آملی و علامه معرفت در آیه مورد نظر به همراه نقد هر یک از آنها مورد بررسی و تطبیق قرار گرفته و نتیجه گیری شده است.

کلمات کلیدی:

واو عاطفه، واو استینافیه، راسخان، تاویل، محکم، متشابه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1435054>

